

IS EEN DOCTOR EEN BETERE DOKTER?

Na zo'n vier jaar databases doorzoeken, patiënten includeren, je afgewezen abstract corrigeren, sta je dan eindelijk voor een zaal vol familie, vrienden en geleerden. Nog een paar ingewikkelde vragen beantwoorden en dan ben je 'doctor'. Voor sommigen is dit een droom, voor anderen een gedwongen tussenstation op weg naar een opleidingsplek.

Het aantal promovendi stijgt en de meesten van hen komen uit de medische sector. Waar komt die promotiedrang vandaan? Is dit een goede ontwikkeling? Word je er een betere arts van? De Geneeskundestudent vroeg het ruim drieduizend studenten en duizend opleiders.

Acht op de tien studenten overweegt om te promoveren. Maar als een promotietraject geen invloed zou hebben op een opleidingsplek, zou een kwart van hen ervan afzien. De kans op een opleidingsplek is dus een belangrijke reden om te promoveren. De meeste studenten (77,3%) denken dat een doctorstitel erg belangrijk is voor het bemachtigen van

een opleidingsplaats en 8,8 procent denkt zelfs dat ze zonder promotie niet in opleiding zullen komen. De opleiders schatten de invloed van promoveren minder groot in. Opvallend hierbij is het verschil tussen medisch specialisten en andere opleiders. Van alle opleiders (inclusief specialisten) geeft ongeveer een derde aan dat een promotie van grote invloed is

op een opleidingsplek. Van de specialisten denkt ongeveer de helft dat promoveren van belang is om in opleiding te komen.

Dokterstitel als middel

De doctorstitel wordt gezien als middel om de kans op een opleidingsplek in de voorkeurs-specialisatie te vergroten. Een ruime meerderheid van de opleiders vindt het een slechte zaak als studenten om die reden promoveren. Zo geeft een deel van de opleiders aan dat het geen must moet worden: 'Het leidt vaak tot onzin-publicaties en daarmee tot devaluatie van het academische proces en nodeloze frustratie van de kandidaat als het niet lukt. Je moet echt een innerlijke drive hebben om onderzoek te willen en kunnen doen.' Maar er zijn ook opleiders die de reden om te gaan promoveren niet belangrijk vinden, zolang de kwaliteit er niet onder lijdt. En over de voordelen van een promotietraject: 'Je ontwikkelt je verder op het gebied van kritisch denken en analytisch vermogen. Dat zijn nuttige eigenschappen voor een specialist.' Een andere opleider geeft zelfs aan dat 'als promotie geen middel meer is om in opleiding te komen, er veel minder gepromoveerd wordt en er dus minder onderzoek wordt verricht. Dat is zonde'.

Betere artsen

Hoe je er ook over denkt, de doctorstitel lijkt een belangrijke rol te spelen in de selectieprocedure. Maar is een gepromoveerde arts ook een betere arts? Een kritische houding, een wetenschappelijke blik en doorzettingsvermogen zijn eigenschappen die opleiders

regelmatig noemen in verband met het doorlopen van een promotietraject. Toch twijfelen zowel opleiders als studenten eraan of het kiezen van promovendi de meest geschikte methode is om de beste dokters te selecteren. Opleiders die zelf gepromoveerd zijn, zien de meeste meerwaarde. Ongeveer de helft van hen vindt dat je een betere arts wordt door een promotietraject. Maar van alle opleiders is slechts 23,8 procent het eens met deze stelling. Van de studenten is dit zelfs 11,8 procent. Volgens sommige opleiders kan het zelfs negatieve effecten hebben. Door alleen promovendi te selecteren zou de diversiteit van de aios-groep afnemen. Ook zouden promovendi mogelijk eerder

OPLEIDERS DIE ZELF GEPROMOVEERD ZIJN, ZIEN DE MEESTE MEERWAARDE

uitvallen door de grote switch van onderzoek naar kliniek en missen ze klinische ervaring. Je kunt je afvragen waarom de doctorstitel zo belangrijk is geworden in de selectieprocedure. Een van de opleiders wijst op de belangen die hierbij een rol spelen: 'Opleiders en vakgroepen zijn gebaat bij promoties, geneeskundestudenten willen een opleidingsplek. Dit houdt het huidige systeem in stand.'

Niet de enige weg

Promoveren kan dus een manier zijn om je als kandidaat te profileren en voor opleiders om kandidaten te selecteren. Maar hoe zit het met andere mogelijkheden om jezelf te ontwikkelen en te profileren? We vroegen de opleiders aan welke zaken ze de meeste waarde hechten bij de selectie van kandidaten voor een opleidingsplek (zie de *top tien*). Het karakter en de algemene indruk tijdens het gesprek zijn volgens de opleiders veruit het belangrijkste. Gevolgd door werkervaring als arts-assistent. Promoveren volgt op de vierde plaats. Andere competenties zoals bestuursfuncties, verzorgen van onderwijs, topsport of een extra-studie worden door de opleiders lager gewaardeerd. Waarom dit het geval is, is op basis van de gegevens niet te bepalen. De vraag is in hoeverre basisartsen op dit moment voldoende alternatieven voor promoveren hebben om zich te profileren of zich voor te bereiden op een opleidingsplek. Onderzoek en promoties zullen belangrijk blijven om de wetenschap vooruit te helpen. Echter om te zorgen voor een diverse groep artsen en eventuele 'inflatie' van promotieonderzoek tegen te gaan, moet een promotietraject niet de enige weg zijn. Goede artsen, dat is uiteindelijk het doel, een doel dat ook te bereiken is zonder een doctorstitel.

FEITEN OVER PROMOVEREN

- Acht op de tien studenten overwegen te promoveren.
- Eén op de vijf studenten wil promoveren voor een opleidingsplek.
- Mannelijke geneeskundestudenten willen relatief vaker promoveren dan vrouwelijke.
- 12 procent van de opleiders is gepromoveerd.

WAAROP BEOORDELEN OPLEIDERS EEN KANDIDAAT-AIOS?

1. Indruk bij het gesprek
2. Karakter van de kandidaat
3. Ervaring als arts-assistent
4. Gepromoveerd
5. Bestuurservaring
6. Onderzoek buiten het kader van een promotietraject
7. Werk in het buitenland en cijfers (samen op gedeelde 7e plaats)
8. Tweede master
9. Topsport
10. Tweede bachelor

Volgorde op basis van waardeoordelen van opleiders.